

SALVA
KINDLUSTUS

esitleb:

MUUSIKA EESTIMAAL

!!! Eesti Kontsert

Rannap mängib: Rannap

K 6. november kell 19 Valga kultuuri- ja huvialakeskus

N 7. november kell 18 Kilingi-Nõmme klubi

R 8. november kell 18 Abja kultuurimaja

2013

hooaja peatoetaja

"Naiselik pool" / "Feminine Side"

"☺" (Naeratus) / "😊" (emoticon Smiley)

Tagasivaade / retrospective:

"Pöörane ratsanik"	(1966)	"Frantic Horseman"
"Hardumus"	(1972)	"Reverence"
"Viimane auruvedur"	(1979)	"Last Steam Locomotive"
"Pilvemaastik"	(1982)	"Cloudscape"
"Tuulekellad"	(1989)	"Wind Chimes"
"Imetleja"	(1995)	"Marveler"
"Laps vaatab tähistaevast"	(1999)	"Child Gazing at the Starry Sky"

"Idüll" / "Idyll"

"Tantsuootus" / "Waiting to Dance"

"Lootus" / "Hope"

"Kingitus" / "Gift"

"Hommik" / "Morning"

"Sügisüksindus" / "Autumn Loneliness"

"Kirsiõite puhkemine" / "Cherry Trees Blossoming"

"Lumi langeb" / "Falling Snow"

"Opera buffa"

Tere, kallid kuulajad!

Täna esitan teile omaloodud klaverimuusikat. Enamik lugudest on uued, kirjutatud viimase nelja aasta vältel, ja kõlavad ka mu peatselt valmival heliplaadil. Kuid seoses oma ümmarguse sünnipäevaga möödunud kuul võtsin kavva ka vanemaid palu.

Aeg-ajalt lasen mõtetest ja ka sõrmede alt läbi varasemaid, hetkel kasutuseta olevaid ideid, nii palju kui need meeles on, et leida midagi, mis sobiks ehk käiku lasta. Nii valisingi oma hetkel pooleli olevale heliplaadile ka kaks ammust melodiat: "Hardumus" ja "Tuulekellad" (seaded on uued), mis tundusid plaadi kavandatava üldmeeleoluga hästi haakuvat. Kontserdi jaoks otsustasin lisada veel üht-teist, nii et vanematest lugudest tekiks kavva eraldi plokk: tagasivaade ehk nn retrospektiiv.

Päris lapsepõlve-lugusid ma ei võtnud, sest tegu on kontserdiga, mitte näiteks teleasaatega (kus olen varem lapsena kirjutatut tutvustanud). Kuid 13aastaselt tehtud "Pöörane ratsanik" tundus juba sobivat. Olin sel ajal vaimustunud džässist, pannud kokku oma trio, ja esinesin, ka selle looga, džässklubis (Mustpeade maja valges saalis).

"Hardumus" on pärit 70ndate algusest, Ruja esimesest perioodist, innustuseks ilmselt ansambel Focuse lood. Küllap sai seda ka esitatud, ei mäleta küll, mis vormis. Noote pole säilinud... kuid õnneks on viis meeles. Pealkirja panin alles nüüd.

Üks märksõnasid loominguga oli mul neil aastail naivism (see on üheks osaks mu helilooja-olemusest tänini). 1979. aasta paiku kirjutasin tsükli "Naivistlikud palad". Täna kõlab neist "Viimane auruvedur".

"Pilvemaastik" on meloodia, mille põhjal improviseerin sageli 80ndate algul, kui mul oli palju esinemisi džässiliinis; see kõlab ka mu teisel improvisatsioonide LP-l.

"Tuulekellad", üks paljudest Ameerikas õppimise ajal loodud kergematest klaveripaladest, on tüüpilises kalifornialikus rahulolevas meeleolus, sealsele keskkonnale iseloomuliku ladina-ameerika mõjuga.

"Imetleja" kirjutasin varsti pärast USAst naasmist lasteklaveripalade võistluse jaoks. Kuid sama hästi võib see olla pop-pala (ongi salvestatud CD-le "Tantsib klaveril") või kuuluda eespool nimetatud "Naivistlike palade" hulka.

90ndatest võtsin veel loo "Laps vaatab tähistaevast"; see kõlas esimest korda suvetuuril "Klaver tuleb külla 2: katedraaliklaver" aastal 1999 ja on salvestatud ka mitmele mu CD-le.

Ülejäänud lood tänases kavas on pärit viimasest neljast aastast, sellest väga viljakast ajast, kui olen pühendunud loomingule. Paljud neist leidsid endale esimese väljundi seadetes klaverile neljal käel. Need viisid ja faktuurid olid mul visandite kujul oma aega ootamas (vihikutes, diktofonil ja/või ka juba noodikirjas arvutisse toksituna), ning kuna sel hetkel oli klaveriduole 2ÜHEL vaja repertuaari (kõigepealt suvetuur 2010, siis CD salvestamine), tegin algideedest kõigepealt just sellised versioonid. Nüüd olen osa neist töödelnud soolopaladeks.

Algselt duole loodutest kõlavad täna "Naiselik pool", "Tantsuootus", "Opera buffa" (see itaaliakeelne muusikatermin tähistab koomilist ooperit; varasem pealkiri "Park Güell"), "Sügisüksindus" (varem pealkirjaga "Oli kord...", seda meloodiat võib kohata ka mu klarnetikonserdis) ja "Lumi langeb". Viimane on omakorda väljakasvanud ühest lõigust teoses "Hingelinnud" (osa "Lumehelbed").

Kaks pala siinses kavas on pärit mu 10 kontsertrokettüüdi hulgast (esitasin tervet tsükli, koondpealkirjaga "Sõrmepalavik", 2010. aasta soolokontsertide seerias "Nagu päev ja öö"). Need on "☺" ehk "Naeratus" (esitatuna täpselt nii, nagu ta etüüdina oli) ja "Kirsiõite puhkemine" (töödeldud märksa lüürilisemaks).

"Kingitus" on kirjutatud eelmisel aastal mu elukaaslasel sünnipäevakingiks, kujutades endast tema muusikalist portreed nr 2 (esimene on "Naiselik pool").

Pala "Lootus" tuleneb mu muusikast samanimelisele 3D tummfilmile.

Nii "Kingitus", "Lootus" kui ka "Idüll" ja "Hommik" kõlavad selles kavas esiettekanal.

Nii pealkirjade kui kõige muu siin kirjas oleva kohta sooviksin täpsustada, et muusika on siiski alati abstraktne, ja pealkirjad – küll väga vajalikud teoste eristamiseks – on vaid kaudselt antud muusikaga seotud (ja leitud alati hiljem, pärast muusika valmimist); samuti nagu võib muusika loomise ajend või situatsioon olla tulemusega sisuliselt üsna vähe ühenduses... Kuid klassikaliste kontsertide puhul on kindlaks traditsiooniks kavalehel midagi iga teose saamisloo kohta kirjutada – üritasin teha nii minagi!

Head kuulamist!

Rein Rannap

Rein Rannap on sündinud Tallinnas 6. oktoobril 1953. Klaverimängu ja heliloominguga alustas ta juba varases lapseas, juhendajaiks esialgu muusikutest vanemad (ema Ines viiuldaja, isa Heino dirigent ja muusikapedagoogikateadlane). Ta õppis elukohajärgses koolis (praegune reaalkool), alates 5. klassist aga Tallinna muusikakeskkoolis, seejärel Tallinna konservatooriumis klaveri erialal (õpetajaks mõlemas Virve Lippus). Lisaks võttis ta fakultatiivselt heliloomingutunde (Tormis, Rääts). Hiljem õppis ta klaverit Moskva konservatooriumi assistentuuris (1977–1979) ja heliloomingut Los Angelesis, Lõuna-California ülikoolis (1991–1995, kraadid MM ja DMA), samal ajal esinedes USAs, aga ka Kanadas ja Austraalias.

Juba 6. klassis kutsus ta kokku oma džässstrio ja esitas sellega omaloomingut nii Tallinna džässiklubis ja -festivalil kui ka televisioonis. Hiljem oli Rannap kokkukutsujaks, juhiks, klahvpillimängijaks ja heliloojaks mitmele rokkansambli: Ruja (1971–1976, 1980–1986), Noor Eesti (1976–1978) ja Hõim (eesti rahvaviisiide töötused, 1979–1981).

Paralleelselt esines ta klassikakavadega, näiteks 1968. aastal andis ta oma esimese soolokontserdi, esines koos orkestriga (ja kirjutas muuseas ka lastemuusikali). Ta jõudis finaali esimesel vabariiklikul pianistide konkursil 1968, võitis järgmise konkursi 1973 ning jõudis finaali ka rahvusvahelisel Bachi-nimelisel konkursil Leipzigis 1976.

Improviseerinud on ta alati, aktiivseim periood oli aga aastail 1979–1987, kui ta esines üle kogu NSVLiidu džässifestivalidel, kesktelevisioonis ja välismaal, ning salvestas kaks sooloplaati. Tema varasematest plaadistustest võiks veel nimetada Bachi klaveriteoste ja laulude LP-sid.

Rein Rannap on kirjutanud mitusada laulu, nii oma ansamblitele kui teistele esitajatele, aktiivsem periood oli 1971–1983. Kokku on laule mitusada. Paljud ta laulud (ja katkend kantaadist “Ilus maa”) on korduvalt ette kantud üldlaulupidudel.

Kõigi Rannapi laulude originaalsalvestused on uuesti välja antud CD-del: u 60 lugu Rujale kogumikus “Need ei vaata tagasi” (2000) ja kõik laulud erinevatele esitajatele neljaplaadilises kogumikus “Varased laulud” (2002). Uussalvestistena kõlavad ta populaarseimad laulud Maarja esituses plaadil “Läbi jäätund klaasi” ja lastelaulud plaadil “Maasikad”.

Rannapi klaverimäng kõlab CD-del “Tantsib klaveril” (2005), “Klaver tuleb külla 10 – parimad palad” (2007), “KlaveriKuld” (2009) ja DVD-l “Frozen Lightning” (2007). Uusimatest CD-st võiks nimetada veel järgnevaid: “Ilus maa” (2 rokk-kantaati, 2009), “Hingelinnud” (2011, lauludekogumik solistide, koori ja orkestriga) ning klaveriduo “2ÜHEL” (2012).

Aastail 1997–2010 korraldas Rannap ka ise enda esinemisi, eeskätt ulatuslikke kontsertide seeriaid (mõni neist koosnes tervelt 30 kontserdist). Tema esinejanimi oli Klaveripoeg ja kaubamärgiks “Klaver tuleb külla” – viimane tähistas suviseid kontserttuure maakirikutes, kontsertklaverit kaasa transportides. Tuuridest võiks ära nimetada “Klaver tuleb külla”: “Tantsib klaveril” (1997), “Katedraaliklaver” (1999), “Päikeseklaver” (2000), “Meloodiad” (2004), “Orelile külla!” (2006), “Klaver tuleb külla 10: parimad palad” (2007), “KlaveriKuld” (2009), “2ÜHEL” (2010); aga ka talviseid tuure

“Draama” (2000) ja “Selges eesti helikeeles” (2002), kolme jõulutuuri (1997, 2002, 2009) ning kahte suvist vabaõhutuuri oma lauludega: “Klaver tuleb lauluga” (2002) ja “Roostevabad” (2003). Samal perioodil esines Rannap ka teiste (põhiliselt Eesti Kontserdi) korraldatult, koostades ja kandes ette näiteks kavad “Live Composing”, “American Eclectic”, “Palved klaveril”, “Opera”, “Maalib klaveril”, “Hingetuli hingetule”, “Puhastumine”, “Autogrammikogu”, “Klaveripoeg kutsub kokku”, “Nagu öö ja päev” ja arvukalt ilma pealkirjadeta kontserdikavu. Tema muusikapropagandistlik pale on avaldunud televisioonis autorisaadete sarjades “Tere, Terpsichore” (koos Hortus Musicusega, 1972–1973), “Seisundid” (1979–1980), “Muusika väikese m-iga” (1997–98).

Rannapi suuremad, nimetamist väärivad teosed on sageli ettekantav “Concerto Grosso” (1981), 4 klaverikontseri (1983, “TimeSculpture” 1999, 2008, 2012), kantaadid “Ilus maa”, “Sõõm õhku”, “Darkness”, “Taevas ja maa”, “Sinu silmade sinimustvalge” jt, kammerooper “Kärg” (2000), rokkooper “Protsess”, lisaks on ta loonud arvukalt klaveri-, kammer-, sümfoonilist, koori-, puhkpilli-, laste- ning juba alates 1971 kuni tänaseni näidendi ja filmimuusikat. Viimaste aastate loomingust oleks märkimisväärsamad: 10 kontsertetüüdi klaverile, “Hingelinnud” (36 laulu), instrumentaalkontserdi-laadsed teosed nii klarnetile, saksofonile, viiulile kui ka trompetile, sümfoonia “La Sagrada Familia”; 2013. aastast aga lühiooper “10 aariat otsivad libretot” ning lühiballett sümfooniaorkestrile (mõlemad ette kandmata).

Rannapi isikupärane muusikaline käekiri kujunes välja juba varakult, tema muusikat iseloomustab heakõlalisus ja meloodilisus. Suuremate mõjutustena on ta nimetanud rokki, varajast muusikat, rahvamuusikat; hiljem ka elektroonilist seisundimuusikat (*ambient*) ja ameerika minimalismi. Need eeskujud on ta kokku sulatanud žanrivaheid ületavaks, nn *cross over*-stiiliks.

Kui varem oli raskuspunktideks eeskätt laulude loomine ja pianistina klassika esitamine, siis viimastel ajal on ta pearõhu asetanud heliloomingule tõsisemas žanris. Esinejana pühendub ta nüüd vaid enda loodud muusika ja oma improvisatsiooniliste töötluste esitamisele.

Ametlik autopartner
SILBERAUTO

Postimees

www.concert.ee